

גאאנטה

מזרח רוסיה

חי פעם צייד בשם גאאנטה עם אישתו. כשנולד להם בן בכור אמר גאאנטה לאישתו "את תגדלי את הבן ואני אלך להרוג את הענק סולומקין."
"אל תלך" אמרה אישתו "הוא יהרוג אתך ואיך אנו נחיה אז בלעדיך?"
"לא, לא יהרוג אותי, אני חזק" ענה גאאנטה "ואני לא יכול לשבת בשקט בבית כשהוא הורג אנשים."
"זה יתכן" אמרה האישה "אבל תחילה נבדוק. תירה מהקשת שלך. אם החץ יעבור רוחב של שבעה פלגי מים, תלך. ולא, תישאר בבית."
לקח גאאנטה את קשתו וירה. החץ עבר רק רוחב של פלג מים אחד. אישתו לא רצתה שילך, אבל הוא לא שמע בקולה והלך בכל זאת.
הלך לאורך הנהר הגדול וראה שם דייג מטיל את רשתותיו. שאל אותו הדייג "לאן פניך?"

"אני הולך להתמודד עם סולומקין."
"אז תוכיח לי את כוחך. נסה להפיל את העמוד
שאליו אני קושר את הרשתות שלי."
ניסה גאאנטה לדחוף את העמוד, אך זה היה
חפור עמוק באדמה ולא זז.
"אא" צחק הדייג "כזה חזק אתה? מוטב
שתישאר בבית."
אבל גאאנטה לא הקשיב לו והלך.
בדרך עלה על תל גבוה ומרחוק ראה את היורטה
של סולומקין, יורטה גבוהה כמו עצי ארזים. נכנס
גאאנטה ליורטה וראה אישה זקנה.
"כאן חי סולומקין?" שאל אותה.
"כאן" ענתה "ואתה לשם מה באת?"
"באתי להתמודד עם סולומקין" ענה גאאנטה.
"תמתין, הוא עוד מעט יחזור" ענתה הזקנה
"בינתיים תלקק את זה. הוא תמיד מלקק את זה
כשרוצה דבר חם בפה" והיא תקעה לו מחתה
חם לפה. החום שרף לגאאנטה את לשונו והוא
לא יכול היה יותר לדבר. ישב ורק הביט איך
המחתה מתקרר.
בסוף הגיע סולומקין. גבוה, בקושי יכול לעמוד

בתוך יורטה. תחת זרועות מחזיק שני דובים
נצודים. "קח לך אחד. תפשוט את עורו ותאכל
אותו. אם תגמור לאכול לפני, נוכל להתמודד.
ולא תספיק, רע ומר יהיה גורלך."
הוא זרק דוב אחד על גאנטה, וכמעת והרג
אותו.

לא הספיק גאנטה לפשוט את עור הדוב
וסולומקין כבר גמר לאכול את הדוב השני.
"למה לי להתמודד אתך" צחק הענק. הוא תפס
את גאנטה, תפר לו את שפתיו בגידים, תלה
פעמון על אפו וסגר אותו במחסן.

עברו שנים רבות. הבן של גאנטה גדל ונעשה
נער בריא וחזק. התחיל לשאול את אימו "מי היה
אבא שלי?"

"לשם מה לך לדעת, בני" ענתה "הוא מת כבר
מזמן."

אך הבן התעקש ושאל שוב ושוב עד שאמרה לו
"גאנטה קראו לאבא שלך."

פעם יצא הבן לציד. בטייגה פגש צייד זקן ששאל
"מי אתה?"

"אני בן של גאנטה."

"אא, כן, אתה הבן של זה שהענק סולומקין הרג
אותו" אמר הצייד.

כשהבן חזר הביתה אמר לאמו "תתפרי לי שק
ציידים גדול. אלך לסולומקין להתנקם על מות
אבא."

"לא, אל תלך" אמרה האם "הוא יהרוג אתך כמו
שהרג את אביך."

"ובכל זאת אלך!" אמר הבן.

"אז תירה מקשת שלך" אמרה "אם הקשת
תעבור רוחב של שבעה פלגי מים תלך. ולא,
תישאר."

הבן ירה חץ מקשתו והחץ עבר הרבה מעל רוחב
שבעה פלגים. הוא נפרד מאימו והלך.

הלך לאורך הנהר הגדול וראה דייג זקן קושר
רשתותיו לעמוד.

"לאן פניך צייד צעיר?" שאל אותו הדייג.

"אני הולך להתמודד עם הענק סולומקין!" אמר
הבן של גאנטה.

"נסה להפיל את עמוד הרשתות שלי" אמר
הדייג "נראה כמה חזק אתה."

הבן נתן דחיפה ברגל לעמוד, וזה נפל למים.
"אתה חזק" אמר הדייג "לך, אולי תוכל לגבור
על סולומקין."

הלך בן של גאאנטה הלאה וראה יורטה גבוהה.
נכנס ושם ישבה זקנה, אצבעותיה ורגליה כמו
שורשי עץ, אף כמו דוגית.

"אני אמא של סולומקין" אמרה הזקנה "ומי
אתה?"

"אני בן של גאאנטה. באתי להתמודד עם
סולומקין."

הוציאה הזקנה מהתנור מחתה מחומם עד אודם.
"הנה לך משחק" אמרה "הבן שלי תמיד מלקק
מחתה חם כשרוצה דבר מה חם בפה" ותקעה
את המחתה לפיו של בן גאאנטה.

בן של גאאנטה נגס חתיכת מחתה וירק אותה
לפניה. נרתעה הזקנה ונפלה ישר לתוך התנור.
ניכנס סולומקין והביא אתו תחת זרועותיו שני
דובים שצד. דוב אחד הוא זרק לבנו של גאאנטה
ואמר "אם תאכל אותו יותר מהר ממני, נוכל
להתמודד. ואם לא תספיק, יהיה לך רע ומר."
בן של גאאנטה לקח את הדוב, תפס את עורו

ובמכה אחד הפשיט את העור. הוא אכל את
בשרו של הדוב עוד לפני שסולומקין גמר להוריד
עור של הדוב השני.

ואז הלכו שניהם אל סלע גבוה כדי שם להאבק.
הסלע היה קשה וחלק כמו קרח. סולומקין ניסה
לדחוף את בנו של גאאנטה לקצה הסלע. הוא
צבר כוח רב, לקח תנופה והתנפל עליו, אך בנו
של גאאנטה התחמק. סולומקין נפל מהסלע
לתחום ונהרג.

בן של גאאנטה הלך עכשיו חזרה ליורטה של
סולומקין. שם שמע פתאום צלצול של פעמון.
"מה זה?" חשב, והחליט לבדוק. הצלצול יצא
מהמחסן וכשבן של גאאנטה פתח את המחסן
ראה שם אדם עם פה תפור ועם פעמון. מיד
שחרר את פיו של האיש ושאל "מי אתה?" וזה
ענה "אני גאאנטה."

"ואני הבן שלך." לקח הבן את אבא, שם אותו
בשק הציד הגדול והביא הביתה.
עוד זמן רב אחר כך הם חיו בשלום ואושר.